

1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே,

“1975-ஆம் ஆண்டு டெக்ஸ்டில் கம்பெனி லிமிடெட் (நிறுவனத்தைக் கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்ற பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 41/1975) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. (

(உ) தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1975-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு* (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வப்பட வேண்டும்” என நான் முன்மொழிகிறேன்.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தின் திட்டங்கள் வெளியார் உதவியின்றி மாநில அரசின் நிதிகளைக் கொண்டே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். இத்திட்டங்களுக்கான நிதிவாயில்களைத் திரட்டி, தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின்கீழ் (காலி நிலம் உட்பட) குடியிருப்புக்காகவும், குடியிருப்புக்கு அல்லாத நோக்கங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிற நிலங்களுக்கு வெவ்வேறு படித்தரங்களில் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு வரி விதிப்பதன் வாயிலாகக் கிட்டும் கூடுதல் வரித் தொகையை குடிசை மாற்றுப் பணிகளுக்காகவும், மறு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகவும், குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகவும் செலவிட வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. மற்றும், சென்னை

* 31-10-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு அரசிதழ் சிறப்பேட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

392 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975)

[திரு. செ. மாதவன்] [1975 நவம்பர் 6]

மாநகரப் புற எல்லைகளிலிருந்து 16 கிலோ மீட்டருக்குள் அமைந்துள்ள பகுதிக்கும் இச்சட்டத்தை நீட்டிப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இச்செயல் நோக்கத்திற்காக, 1975 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 10/1975) அதிகார முறையில் வெளியிடப்பட்டது.

பொதுமக்களிடமிருந்தும், வெவ்வேறு தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்தும், வர்த்தக சங்கங்களிடமிருந்தும், கல்வி நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பற்பல சலுகைகள் கோரி முறையீடுகள் பெறப்பட்டன. இம் முறையீடுகள் அனைத்தையும் ஆய்வு செய்து, இச்சட்ட முன்வடிவின் பின்வரும் விதித் துறைகள் இயற்றப்படுகின்றன. அவையாவன:—

(1) சென்னை, மதுரை, கோவை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி நகரங்களிலும், சென்னை மாநகரின் புற எல்லைகளிலிருந்து 16 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் இருக்கிற எல்லைப் பகுதியிலும் உள்ள நிலங்களின் நிலவரி விலை 1971 சூலை 1-ம் நாளன்று உள்ளபடி முடிவு செய்யப்படும். ஆயினும், கிராமத்தின் ஒரு பகுதி மட்டும் மேற்சொன்ன 16 கிலோ மீட்டருக்குள் அமைந்திருந்தால் அந்தக் கிராமம் முழுவதும், இவ்வரி விதிப்பின் செயல் நோக்கத்திற்காக விலக்குப் பெறும்.

(2) பொதுமக்களுக்கு சில நன்மைகளை வழங்கிட, படித்தரமான வரி வீதமும் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றது;

(3) எல்லைப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், தொடக்க வரி விலக்கின் வரம்பு உயர்த்தப்படுகிறது.

கட்டிடச் சொந்தக்காரரே அனுபவித்து வருகிற நிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த சலுகையை நிறுத்திவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

மேற்படி அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக, இச்சட்ட முன்வடிவை இயற்றும் வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மூலச் சட்டத்தின் 29 ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (c), (d), (h), (i), (k) பகுதிகளின்கீழ் விலக்குகள் அளிப்பது குறித்துச் சில திருத்தங்களைச் செய்திட உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

1975 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தில் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 10/1975) சில மாறுதல்களைச் செய்து, அதற்குப் பதிலாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர இச்சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது.

இச்சட்ட முன்வடிவை ஏற்று, நிறைவேற்றித் தருமாறு இப் பேரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

THIRU N. K. PALANISAMY: Sir, I move the following amendment:—

‘That the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 51 of 1975), be circulated, for the purpose of eliciting opinion thereon.’

The amendment was duly seconded.

DR. H. V. HANDE: Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1975 (L. A. Bill No. 51 of 1975) be referred to a Select Committee consisting of.....Members of the Legislative Assembly.” (List of members will be given later).

The amendment was duly seconded.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தாங்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தம் டாக்டர் ஹாண்டே கொடுத்துள்ள திருத்தம் போன்றதுதான்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: ஒரு மனியில் இந்த மசோதாவை முடிக்க முடியுமா? நிறைய பாயின்ட்ஸ் இருக்கின்றன. நாளைக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாதா?

[1975 நவம்பர் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நானைக்கு சட்ட அமைச்சர் ஊரில் இருக்கமாட்டார். ஆகவே இன்றே முடித்து விடலாம்.

* திரு. என். கே. பழனிசாமி : நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தாலும் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை ஆதரிக்கின்றேன். என்றாலும் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு ஜனங்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் என்பதுதான் நமக்கு முன்னுள்ள பிரச்சினை. இந்த மசோதாவின் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸில்

'The increase in the amount of tax will be expended for the slum clearance and re-development programme and for housing schemes related to low income groups.'

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் வரக்கூடிய பணத்தைக் கொண்டு என்ன என்ன காரியங்களுக்குச் செலவிட இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்? சர்க்கார் இதில் எதிர் பார்ப்பது 2 கோடி ரூபாய். கொஞ்சம் அதிகமாக வரலாம். என்றாலும் இந்த 2 கோடியை வசூல் பண்ண எவ்வளவு செலவாகும்? மீதியுள்ள பணத்தை வைத்து சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? ஏன் ஒரு காம்ப்ரிஹென்சிவ் பில்லாகக் கொண்டு வரக்கூடாது? இன்றைக்கு நடுத்தர மக்கள் ஏழை மக்களுடைய வீட்டுப் பிரச்சனை பெரியதாக இருக்கிறது. ஏன் அர்பன் லாண்டுக்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரக் கூடாது? ஏற்கெனவே 20 அம்சத் திட்டத்தில் நகர்ப்புற நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டு வருவது பற்றி இருக்கிறது. அவசர நிலையைப் பயன் படுத்தி நகர்ப்புற நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதில் எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லை. அதிகாரம் இருந்தும் கூட சர்க்கார் ஏன் இதைச் செய்வதற்கு முன்வரவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, இன்று சோஷியோ எக்கனாமிகல் சர்வே எடுத்தார்கள். அதில் 42 பங்கு ஜனங்கள் வெளி மாநிலங்களில் இருந்து, கிராமப்புறங்களில் இருந்து இங்கே வந்து குடியேறி இருக்கிறார்கள்—1,602 சேரிகளில் இவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள்—இங்கே பன்றிகள் கூட இருக்காது. அவர்களுடைய ஜனத் தொகை 7½ லட்சம். ஒருவரது மாத வருமானம் ரூ. 33.22. ஒரு நானைக்கு ஒரு வேளைதான் சாப்பாடு.

1975 நவம்பர் 6] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

இன்னும் நடைபாதையில் 40 ஆயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள். கல்யாணம், சாவு எல்லாம் அங்கேயேதான். நான்கூட ஓரிடத் திறகுப் போய் இருந்தேன். நான்கு பெண்கள் ஒரு சேலையைச் சுற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என்ன என்றேன். பிரசவம் ஆகிறது என்றார்கள். இப்படி நடைபாதையிலேயே செத்துக்கொண்டிருக்கிற, வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற ஜனங்களுக்கு ஏன் நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு காம்ப்ரிஹென்சிவ மசோதாவைக் கொண்டுவரக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நகர்ப்புற நிலத்திற்கு ஏற்கனவே நாம் வரி போட்டிருக்கிறோம். அந்த வரியை உயர்த்துகிற மசோதாதான் இது. உலகத்திலுள்ள பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் பேசவேண்டுமென்றால் எப்படி பில் சீக்கிரத்தில் முடியும்?

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இன்னொன்று. இந்த மசோதாவில் 2 கிரவுண்டுக்கு எக்சம்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரொம்பப் பேர் 15 கிரவுண்டு, 50 கிரவுண்டு என்று வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு வியாபாரம்—கள்ளப் பணம்—இண்டஸ்ட்ரியிலே போட்டால் வருமானத்திற்கு வரி—நிலத்திலே போட்டால் வரியை ஏய்க்கலாம்—நல்ல விலை விற்கிறபோது விற்று விடுவது—இதை எல்லாம் விட்டுவைப்பது அவசியந்தானா? ஏற்கெனவே கள்ளப்பணத்தைப் பிடிக்க அதிகாரம் எங்களுக்கும் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். இந்த அவசர நிலையைப் பயன்படுத்தி இதையெல்லாம் ஏன் கையகப்படுத்தக் கூடாது? ஒரு பக்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வீடு இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே கலீலிக்கு 90 வீடுகள்—ஷரப்பாலிக்கு 100 வீடுகள்—ஆயிரக்கணக்கில் வாடகை. ஒரு சின்ன இடத்திற்குக் கூட நூறு, இருநூறு வாடகை. 50 ரூபாய்க்குக் குடிசைக்கூட சிடைக்கவில்லை. சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு கண்டிரோல் வாடகையில் வீடு கொடுப்பது போல நகரத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கும் ஏன் வாடகைக்கு வீடுகளை எடுத்துக் கொடுக்கக்கூடாது? வேகண்டாக வாங்கிப் போட்டிருக்கிற கிரவுண்டுகளை எல்லாம் ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது?

[1975 நவம்பர் 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

இன்னொன்று, 2 கிரவுண்டுக்கு விலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் தேவையில்லை. மார்க்கெட் வால்யூ 1971 என்று போடுவானேன்? 1975 மார்க்கெட் வால்யூவையே போடலாம். நான்-ரெசிடென்சியல் ஏரியாவுக்கு 1/2 கிரவுண்டுக்கு கொடுத்திருக்கிற விலக்கையும் எடுத்து விடலாம். அங்கேதான் அதிக வாடகை வருகிறது. இன்றும் இங்கே 0.7 சதவிகித வரி, அங்கே 0.5 சதவிகித வரி என்று தனித்தனியாக வைத்திருப்பதும் அவசியமில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் 0.7 சதவிகிதம் என்று போடலாம். இதனால் நான்கு கோடிக்கு மேல் வருமானம் சர்க்காருக்கு வரும். இதை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, while moving my amendment that this Bill be referred to a Select Committee, I wish to remove certain misconceptions that are there in the minds of the Members of the Treasury Bench. Their misconception is this. Once this was brought as an Ordinance and later on brought as a Bill to replace the Ordinance, they feel, it is difficult to send it to the Select Committee. It is the misconception which is there in the minds of the Members of the Treasury Bench on Government or Officials.

My submission with regard to this is this. This means that we are consciously trying to prevent the Legislature from exercising its fundamental right by not sending this Bill to a Select Committee. If you want to prevent the Members of the Legislature from sending a Bill to a Select Committee, the best thing would be to bring in an Ordinance for all the Bills. The Ordinance is normally promulgated when the Legislature is not in session, because the Legislature has been prorogued. Since the Legislature is not in Session, the Governor has promulgated the Ordinance. I feel there is full power for the Legislature to refer...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, ஆர்டினன்ஸ் வந்த பிறகு மறுபடியும் அதை ஆய்வுக் குழுவுக்கு—அதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு—விடுவது என்பது மரபல்ல

1975 நவம்பர் 6] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்பது ஒன்று. அதே நேரத்தில் இந்த ஆர்டினன்ஸ் வந்த பிறகு—ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்த அந்தத் திருத்தத் தீர்ப்படி கூட—இன்று வரையில் பொதுமக்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், பத்திரிகைகளிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் திருத்தங்களோடு இந்த பில் இங்கே வந்திருக்கிறது. ஆகவே, ஹாண்டே அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்து இதிலே அடிபடுகிறது.

DR. H. V. HANDE: I am now trying to remove that resistance. I would like to say that we should have free and frank discussion on this Bill by cutting across party lines and party affiliations because it is a very important Bill. It is a very important public matter. Let us not bother about our party affiliations. This is what I want the members of the House to do. What the Hon. Chief Minister stated has strengthened my argument for referring this Bill to a Select Committee.

In this connection, I would like to say that there is a lot of difference between the Ordinance and the Bill. That is what the Hon. Chief Minister has stated. I have gone through the Ordinance and the Bill. I am having the Ordinance on one hand and the Bill on the other hand. It is a fact that on certain facts, the Bill has been revised. This is the pedestal on which the Government wanted to think and rethink on this matter. In this connection, I would like to say that our Legislature is supreme and the Minister or the Chief Minister cannot have more to say on this. Let us give some weightage to the Members suggestion and also let us give our consideration to the opinions of the public by referring the Bill to a Select Committee.

In this connection, I would like to bring back to my memory, the incident that took place in 1965 when the Bill was first introduced when the Congress was the Ruling Party. Subsequently, several amendments to the Bill have come. When the Bill came up before the Legislature, Rajaji immediately called me and told me that I should argue on this Bill properly and if necessary, I should oppose this Bill. Because he felt that like Sales Tax,

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 நவம்பர், 6]

this Urban Land Tax will also become a main source of revenue to the Government. A very small amount was levied as sales tax, but later on, this has been increased and the collection from Sales Tax has become a main source of revenue for running of the Government. Though a paltry sum was levied as Sales Tax, it has become a main source of revenue to the Government. Huge sum is derived through devolution of funds. Thus if the urban land tax is encouraged in this way, time may come, when the State has no other source of revenue and if they are not able to find any other source to levy, the Government will increase the urban land tax as it was done in the case of sales tax. Then it will become another 'Kamadhenu' for the Government. That is why, I want the State Government to study the implications in greater detail.

It has been stated in the Statement of Objects and Reasons that the increase in the amount of tax will be expended for the slum clearance and re-development programme and for housing schemes related to low income groups. There can be no two opinions on this. As far as Slum Clearance Board is concerned, there can be no two opinions. I agree that we have to spend a substantial amount. As far as this point is concerned, I always welcome such proposals. In fact, on an earlier occasion, I have said that the slums have to be remodelled and people must be given proper facilities. Therefore, there can be no two opinions on this.

As far as the spending of the amount is concerned, it will be welcomed by all the sections of the House. But with regard to methodology of spending the amount, there may be difference of opinion. In addition to the earmarking of the amount for slum clearance, we can pressurise the Central Government to grant more money. Here in the City, we are spending a substantial amount to clear the slums.

We can say this in clear cut terms and we can ask the Central Government to give more funds. We can ask them with clear plans of the Slum Clearance Board. In addition to earmarking this amount, some more funds can be obtained and more slums can be channelised.

1975 நவம்பர் 6]

I want to speak with reference to the difference between the Ordinance and the Bill. I would like to point out only one or two things. I wish to point out how much difference there is between the Ordinance and the Bill. The Bill is a complete change from the Ordinance. In the Original Ordinance, there has been only two parts—Part I and Part II. In the present Bill, there are four parts. The original rate was 0.7 per cent of the market value which was included for 2 grounds. Now two grounds have been given exemption. There has been substantial reduction in the rate of market value. This only substantiates my argument because it was thought necessary to reduce the amount.

As regards 16 kns. area is concerned, I would request the Hon. Chief Minister to give proper consideration to this aspect. It may be 16 kns. from Madurai, it may be 16 kms. from Coimbatore or 16 kms. from any Municipality or Township. Under this there may be some villages which may come under urban area. Even between Kanchipuram and Cheyyar, Sir, a number of villages may come under urban areas. The poor people may not be able to pay the taxes at all. They may feel the taxes heavy because they will be engaged in agriculture.

ஆகவே அவர்கள் விவசாயத்திலே ஈடுபட்ட முடியாது.

This may include a part of the village also. In the Urban area one may have half-a-ground and build a multi-storeyed building and earn a good amount of rent. In the villages, one may not have any income, he is forced to pay but persons in urban areas owning two grounds are exempted. This is the point which I want the Government to examine. All these lacunae are there. This Bill has been drafted in a haphazard manner. This Bill has been drafted in a slipshod manner. I know there were some impediments and the Hon. Chief Minister took steps to mitigate them.

I would like to say a few words with regard to industries.

(Mr. Speaker sounded the gong)

I shall finish my speech in another five minutes. Within 16 kms. from the city, a number of industries have come up and a number of them are coming. These industries are producing a number of

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1975 நவம்பர் 6]

valuable goods which earn a good amount of sales tax. If you see the sales tax assessment, you will find that a sum of Rs. 200 crores is derived from Sales Tax. Of that 40 to 50 per cent comes from the industries which are situated near Madras City. It contributes much to the Government. Whenever big factories are coming, they have to provide certain amenities for which a few grounds are necessary. For providing water and drainage facilities, they have to provide a few grounds. There is no provision in the Bill to provide them exemption.

In other words, we are going to tax the capital itself. So, it becomes a capital taxation. From the Urban Land Tax, it becomes a capital tax. We will be killing the goose that lays the golden egg and this is likely to happen because of this piece of legislation and I think the Hon. Chief Minister will give proper thought to this aspect of the matter.

Sir, already the industrial tariff is very high and slowly the industries are going away from our State to other States. Even the Hon. Chief Minister had stated with reference to the discussion on the film industry that some industries were going away from Tamil Nadu. So, attempts must be made to attract industries in other States to our State. Otherwise, we will be landing ourselves in a precarious position.

Then, the industries are providing underground water resources, wastage, disposal. Even for trials, they require a lot of area, railway sidings and residential areas for workers and also lands for hospitals, playground, etc. I want to know, whether this particular aspect of the matter has been properly examined.

Then, coming to four parts mentioned in the Bill, it is not clearly stated whether you are going to club Part I with Part III or IV. For instance, a person may be having two grounds in Madras and two or three grounds in Tambaram and how are you going to link it? There are so many lacunae in this Bill and it has not been properly drafted.

Finally, I want to know whether this Bill is going to confer social equity. But this is not a Bill to remove social inequity. Even with regard to the ceiling on urban holdings, the Hon. Chief

1975 நவம்பர் 6]

Minister has rightly stated that questions like the total valuation of a particular area has to be considered. For instance, in the Bombay City, half a ground may be worth some lakhs of rupees or even crores. In the Malabar Hill area, a six or seven storeyed building would cost crores of rupees. The ceiling on urban holding is a different matter. Theoretically speaking, the ceiling on urban holding may remove social inequity but this particular piece of legislation is definitely not going to remove social inequity. Well-to-do persons with half a ground or two grounds will continue to be rich and a poor man with 10 grounds of useless land will have to pay a fabulous amount as tax.

So, I once again make a very, very impassioned plea to the Ministry to see that this Bill is referred to a Joint Select Committee which can invite persons for giving evidence on the Bill and the Members of that Committee belonging to various parties could discuss it and bring forward proper legislation which will definitely deliver the goods. That is my submission.

MR. SPEAKER: Thiru K. M. Subramaniam.....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I have already given an amendment.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டும் ஒரே அமென்ட்மென்ட் தான். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசட்டும்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Hon. Speaker, Sir, though at the time of passing the Urban Land Tax Act I opposed it, I welcome this amending Bill because this Bill saves a lot of middle class and lower class people from the payment of tax which they really cannot afford it and it is illegal to collect it from them. According to the original Act, two grounds were exempted but that exemption was removed in the case of a person owning more than two grounds and he had to pay tax for the whole extent of his land without any exemption for the first two grounds. Now the Government have seriously thought about it and have given exemption for the first two grounds. But, they have stated that if the holding is more than 5 grounds, they will collect the tax for the whole extent of land. As 90 per cent of the middle class people have four grounds or less, I suggest that four grounds and above can be taxed.

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

[1975 நவம்பர் 6]

As regards lands outside the City limits, there is the Metropolitan Development Council. Prices of lands are going to increase automatically after development takes place there. Now what will happen is that many people will buy lands at the present price in spite of the levy of the urban land tax because after 10 years due to improvements effected there, the land costing Rs. 2,500 would cost Rs. 10,000. So, the purpose of the Bill is not served at all. Even the levy of 0.7 per cent or 1.0 per cent or even 2.0 per cent is not going to stop people from speculating in places outside the 16 kilometre area. So much so, the prices of lands will be shooting up in that area.

Then, so far as the Urban Land Tax is concerned, a sum of Rs. 10 to 11 lakhs is going to be deducted as rebate for the purpose of income-tax. So, a portion of the income-tax revenue of the Central Government will be taken by the State Government in the form of urban land tax. By one stroke they are hitting the Central Government—I appreciate the brain of the person who brought forward the legislation—and also collecting the tax from the industries. I am not against taxing the industry. They should be taxed to the maximum extent. Now what is going to happen is, that the Government of India will lose definitely a portion of the income-tax because the industrialists have to pay the urban land tax.

The fourth most important point is that the increase in the amount of tax will be expended for the slum clearance programme. There are 9 lakhs of slum dwellers.

(பிற்பகல் 1-00)

The moment they come to know that the land within 16 kms. is going to be improved, prices will go up. Government may now itself say that no one should sell land above Rs. 2,000 per ground. They can even now do that so that land value will not appreciate in 10 to 15 years from now. I finally say that this urban land taxation is not a substitute for urban land ceiling. It is not a substitute for ceiling on urban properties. That is entirely

1975 நவம்பர் 6] [திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

different. If the Government is earnest, they must bring urban land ceiling, suburban land ceiling, property ceiling etc. If price is not fixed now, it will go on increasing in coming years. If ceiling price is fixed, nobody could speculate. With these words, I conclude.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் இருக்கும் மசோதாவைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் இந்த மசோதாவிலே எனக்குள்ள சில சந்தேகங்களை, அச்சங்களை, சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலமாக சமாதான முறையில் பேசுவதன் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலிருந்து சில நல்ல முடிவகளை எதிர்பார்க்கின்ற வகையில் இந்தப் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

இதன் பேரன்ட் அக்ட் ஆரம்பத்தில் கொண்டு வந்தபோது 0.04 சதவீதம் போடப்பட்டிருந்தது.

There was no slab system, there was no progressive taxation and there was no differentiation between residential and non-residential sites.

ஆனால், இன்றைக்கு அந்த ஸ்லாப் சிஸ்டம் ப்ரோக்ராசிவ் டாக் சேஷனாக வந்திருக்கிறது. ரேட்டை அளிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ரெசிடென்ஷியல் நான்-ரெசிடென்ஷியல் என்று விக்கியாசத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டப்படி எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் அங்கக் கொள்கை சரிதான் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அர்பன் லான்ட் டாக்ஸ் பற்றி எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் பர்ஸ்பெக்டிவ் பிளானில் இருந்து ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் முக்கிய தஸ்தாவேஸுகளிலிருந்து சில வரிகளை மட்டும் நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதன் தலைப்பே—

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 நவம்பர் 6]

Perspective Plan for Tamil Nadu—1974-84—Urban Land Development as a source of revenue

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே—

Urban land taxation is a promising field for resource mobilisation. A suitable means of taxation by which a part of the unearned increment in property values may be mopped up, would not only conform to the principle of equality but would also be productive source of revenue to the State.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு,

Apart from the direct means of levying a tax on urban land there is also the possibility of revenue collections from this source in an indirect way.

It is estimated that about one lakh acres will have to be made available during the perspective plan period (1974-84) for residential use alone. This has to be undertaken by the State.

A rough estimate shows that the cost of developing a lakh of acres of land in the urban areas of the State, the value of land together with cost of development would amount to Rs. 390 crores and the total value at which the developed lands can be sold will be about Rs. 448 crores leaving a margin of Rs. 58 crores.

The undertaking of this work by the State is in agreement with the socialist principle என்று காணப்படுகிறது.

அதைப் போலவே இந்திராகாந்தி அவர்கள் வாஞ்ஜலிப் பேச்சில் 20 அம்சத் திட்டம் பற்றி குறிப்பிடுகிற நேரத்தில்—

“Fortunes have been made out of urban land at the Nation's expense. Speculation in land and the concentration of urban property have led to glaring inequalities and to a great deal of haphazard urban growth. Regulation is being initiated to impose ceilings on the ownership and possession of vacant land, to acquire excess land, to restrict the plinth areas of new dwelling units and to socialise urban and urbanisable land” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தை மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட நபர்கள் தங்கள் குடியிருப்புக்கு அல்லது எதற்குமே பயன்படுத்தாமல் இருக்கும் நிலங்களை எல்லாம் அவர்கள் உரிமை கொண்டாடுவதில் இருந்து டிஸ்கரேஜ் பண்ணுவது அல்லது அதைத் தடுக்கின்ற முயற்சியில் இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஏற்கெனவே இருக்கிற தொழில் வளர்ச்சியையும், அர்ப்பன் லாண்ட் பிராப்பர்டி தனி நபர் கையில் இருப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்திலும் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

உதாரணமாக, ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் பங்களா கட்டிக் கொண்டு இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால், இன்னொரு ஏக்கர் நிலத்தில் ஓர்க்ஷாப் கட்டி இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் பங்களா ஓர்க்ஷாப்பாக மாறுகிற வகையில் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டுமே தவிர, ஓர்க்ஷாப் பங்களாவாக மாறுகிற வகையில் இந்தச் சட்டம் இருக்கக்கூடாது. பத்து கிரவுண்டுக்குக் கீழ் இருக்கும் ரேட்டைப் பார்க்கும்போது ரெசிடென்ஷியல் பரப்பசுக்காக உள்ள நிலத்திற்குப் போடப்பட்ட வரி, நான்-ரெசிடென்ஷியல் பரப்பசுக்காகப் போடப்பட்டுள்ள வரியை விட குறைவாக இருப்பதை வன்மையாக கண்டிக்கிறேன். சொல்லப் போனால் நான்-ரெசிடென்ஷியல் பரப்பசுக்கான நிலங்களுக்கு ரெசிடென்ஷியல் நிலங்களை விட அதிகமான வரி போடுவதன் மூலம் எதிர்பார்க்கின்ற தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கப்படும். ஆகவே, கேவையிலாமல் வினாக தனி நபர்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்கின்ற வகையில் கொள்கை வடிப்படைபில் இந்த வரியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உரை கிரவுண்டுக்கு மேல் இருந்து நான்-ரெசிடென்ஷியல் பரப்பசுக்குப் பயன்படுத்தினால் வரி உண்டு என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அல்லது, இரண்டும் கலந்திருந்தால் நான்-ரெசிடென்ஷியல் பரப்பசுக்கு ஒரு பகுதியைப் பயன்படுத்தினால் வரி அதிகமாகி விடுகிறது.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 நவம்பர் 6]

கோவை நகரத்திலும், சேலம் நகரத்திலும் பெரும்பாலான நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வீடுகளிலேயே நெசவு செய்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் தறிகளைப் போட்டு நெய்து கொண்டிருக்கும் இடங்களைப் பார்த்தால் ஒரு அறை சமையலறையாக இருக்கும், மீதிப் பகுதி நான்-ரெசிடென்ஷியலாக இருக்கும். இந்தச் சட்டம் அவர்களைப் பாதிக்குமா? பாதிக்கும் என்றால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு தர அமைச்சர் அவர்கள் முயலுவார்களா?

பள்ளிக்கூடங்கள் என்று வருகிறபோது விதிவிலக்கு தந்திருக்கிறார்கள். ரெகக்ளைஸ்டு பை தி கவர்ன்மென்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோவை நகரத்திலும் சென்னையில் மற்ற இடங்களிலும் சென்ட்ரல் எஜுகேஷன் போர்டால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகள் நிறைய இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் அதிகக்கத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு ஒன்றை என்பதுபோல் இருக்கிறது. 'கவர்ன்மென்ட்' என்று சொல்லுகிறபோது 'போத் சென்ட்ரல் அண்டு ஸ்டேட்' என்று இருக்கமானால் அந்தக் குறைபாடும் போய் விடும். இத்தகைய விகிதவிலக்கைத் தருவதோடு கைத்தறி நெசவாளர்கள், சாதாரண சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில் செய்கிறவர்களுக்கும் விதிவிலக்கு தரவேண்டும்.

குறிப்பாக, இரண்டு கிரவுண்டுக்குக் கீழ் இருப்பவர்களுக்கு விகிதவிலக்கு தருவதன் மூலம் நெசவாணி எண்ணம் நிறைவேறும். நெசவாணி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து ஒன்றைக்கு முடிவு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நகர்ப்புற சொக்கவாரி மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று ஒருசில காரணங்களுக்காகத் தான் நான் ஒரு கருத்தகத்தைக் கொடுத்தேன். நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு வரி விதிப்பதிலே ஒன்றரை அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளாக பல மூறை மாற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை பொறுக்கக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் எப்படி சரியான முறையில் வரிக்களைப் போடுவது என்று முடிவு கட்டுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படும். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள், இது அவசரச் சட்டமாக,

1975 நவம்பர் 6] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வந்த பிறகு, பல பேர் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதுவே போதும் என்று சொன்னார்கள். பல பேர் கருத்துக்களுக்கு அரசாங்கம் தன் முழு கவனத்தையும் செலுத்தியிருக்க முடியாது. பொறுக்குக் குழு என்றால், மேல்சபை அங்கத்தினர்கள், சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அதிலே அங்கம் வகிப்பார்கள். மக்கள் குறைகள் என்ன என்று சொல்ல முடியும்.

Then they can apply their minds to these points.

போஸ்டில் பல மகஜர்கள், மனுக்கள் வந்திருந்தாலும் அதையெல்லாம் வாங்கி தொட்டியில் போட்டாலும் யாரும் பார்க்க முடியாது. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பினால் நியாயம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வசதியாக இருக்கும்.

இந்தச் சட்டத்தை இன்றைக்கு திருத்திக் கொண்டு வந்திருப்பது நகரத்தில் இருக்கும் மேடுபள்ளத்தை நிரப்ப வேண்டும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்றாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் 20 கிரவுண்டுக்கு மேல் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு 2.5 பெர்சன்ட் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இருபது கிரவுண்ட் நிலம் ஒருவருக்கு இருந்துதான் தீரவேண்டுமா? இரண்டு கிரவுண்ட், மிஞ்சினால் நான்கு கிரவுண்ட் போதாதா? அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக 1, 1½, 2, 2½ சதவிகிதம் என்றுதான் போட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நெருக்கடி இருக்கும்போது ஒரு ஆள் 20 கிரவுண்ட் வைத்துக் கொண்டு தான் ஆக வேண்டுமா? நான்கு கிரவுண்டுக்கு மேல் இருந்தால் கையகப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் put it as cent per cent.

இன்றைக்கு ரெசிடென்ஷியலுக்கு 10 கிரவுண்ட், 20 கிரவுண்ட், 50 கிரவுண்ட் என்பது அவசியம் கிடையாது. உண்மையில் நீங்கள் பணக்காரர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே தான் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே தவிர, சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கும் சட்டத்தையா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்?

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): அம்மையார் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் சொன்னார்கள். இந்தச்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1975 நவம்பர் 6]

சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து கொல்லோகொல்லு என்று வரி போடப்போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்போது போடப் பட்டிருக்கிற வரி போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் கொல்லோகொல்லு என்று கொல்லவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்கள் வரி போடவில்லை என்று சொன்னீர்கள். அப்படிச் சொல்லாதீர்கள். வரி போடுகிறீர்கள், அதை ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் தைரியமாக. ஸ்டேட் மென்ட் ஆப் ஆப்லெக்ட்ஸ் அண்டு ரீஸன்ஸில் to augment the resources of the State என்றிருக்கிறது. வேண்டிய வரிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இதை கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். ஸ்டேட்மெண்டிலேயே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேரமாகிவிட்டது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நீங்கள் கொஞ்சம் நியாயமாக இருக்க வேண்டும். இப்போதுதான் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறேன். ஆரம்பிக்கும் முன்னரே இப்படிச் சொன்னால் எப்படி? இப்போதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறேன். பேசாதே என்று சொல்கிறீர்களா?

You want to discourage me. That is not fair. You have allowed 25 minutes to Dr. Hande.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்று நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் பேசியிருக்கிறீர்கள் என்று மொத்த நேரத்தைப் பாருங்கள். கே. எம். எஸ். பேசினார். ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னீர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நான் நகரப் பிரதிநிதி. நான் பேசாமல் எப்படி முடியும்? இந்தச் சர்க்கார் பாம்பை பாதி அடித்ததுமாதிரி செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் நன்மையும் இல்லை. தீமையும் இல்லை; நீங்களும் போட்டீர்கள். நாங்களும் டோடுகிறோம் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். நகர்ப்புறங்களில் பாருக்கும் நான்கு கிரவுண்ட்ஸுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. பெரிய பங்களா கூட நான்கு கிரவுண்ட்ஸுக்கு மேல் போகாது.

1975 நவம்பர் 6] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஆகவே, நான்கு க்ரவுண்ட்ஸ்க்கு மேல் உள்ளவற்றை முழுசாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் அல்லது சென்ட் பெர் சென்ட் வரி போடுங்கள்.

தொழில் அதிபர்கள் பல ஏக்கராக்களை வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கமிட்டி போடுங்கள் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறோம். 300 ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகளை பின்னால் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இருந்தால் எவ்வளவு தேவைப்படும், அதற்கு மேல் இருப்பது அவசியமா என்று பார்க்க ஒரு கமிட்டி போட்டு தயவுதாட்சண்யம் இல்லாமல் அதற்கு மேல் உள்ளவற்றை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படியின்றி அவர்களுக்கும் வரி போட்டால் கொடுக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்களுக்காக நான் பேசத் தயாராக இல்லை. லாபம் வந்தாலும் நஷ்டம் வந்தாலும் அது உங்கள் பொறுப்பு. அண்டை மாநிலங்களில் இந்த வரி உண்டா—இல்லையா? தொழில்கள் பறந்து போய்விடும். பங்களுருக்கு சினிமாத் தொழில் போய் விட்டது என்று சொன்னார்கள்.

இங்கு என்டெர்டெயின்மென்ட் டாக்ஸ் ஹையஸ்ட், எலெக்ட்ரிசிட்டி டாரிப் ஹையஸ்ட், எல்லாம் ஹையஸ்ட். திருவொற்றியூர், அம்பத்தூர் 14 கிலோ மீட்டருக்குள் வந்துவிடும். இங்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி கிடையாது. அவர்கள் தண்ணீரைக் கண்டுபிடித்துத் கொண்டுவரவேண்டும். சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஹையஸ்ட். அண்டை மாநிலங்களில் இந்த வரி இல்லை என்று—தொழில் அதிபர்கள் ஒரு நயா பைசா லாபம் இருந்தாலும் எங்க மாநிலம் என்று கவலைப்படமாட்டார்கள். எந்த மாநிலத்திற்கும் ஓடத் தயாராயிருப்பார்கள். எங்க போனாலும் தொழில் அதிபர்களுக்கு நஷ்டம் இல்லை. அவர்கள் சொத்து பத்து தலைமுறைகளுக்குத் தாங்கும்.

தொழிலாளர்களுக்கு உத்தரவாதம் தாருங்கள். இந்த வரியின் காரணமாக எந்தத் தொழிலும் தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியே ஓடாது, அப்படி ஓடினால் இன்று சக்தி பைப்ஸ்-யை எடுத்துக்கொண்டமாதிரி உடனே எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தொழில்வாய்ப்பு கொடுப்போம். என்று சொல்லுங்கள், தாராளமாக அந்த வரியை ஏற்றுக்கொள்ளத்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 நவம்பர் 6]
தயாராயிருக்கிறோம். இந்த வரி போடுவது சமதர்மக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவது மாதிரி இல்லை. ஏதோ அப்போதைக்கப் போது தேவைப்படுகிற பணத்தைப் பெறுவது—லாட்டரிச் சீட்டை விட்டுவிட்டோம், இதைப் பிடித்தாகிவிட்டது. குடிசை மாற்று வாரியத்திற்குப் பணம் தேவைப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான்கு கோடி ரூபாய் வரப்போகிறது. குடிசை மாற்று வாரியத்துக்கு 17 கோடி ரூபாய் தேவை என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இதுவரை 17 கோடி ரூபாய் தேவைப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆண்டுக்கு நான்கு கோடி ரூபாய் குடிசை மாற்று வாரியத்துக்குப் போதும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அன்று அவர்கள் சொன்னார்கள், 17, 18 கோடி ரூபாய் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏதாவது சொல்லிவிட்டு போய் பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுத்துவது. உடனே உட்கார்ந்து விட்டு சிரிப்பது, அதை யாராவது ரசிக்கிறார்களா என்று பார்ப்பது, இது சட்டமன்ற மரபாகாது. 17 கோடி ரூபாய் என்றால் இதுவரை குடிசைமாற்று வாரியத்திற்குக் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை, வருடத்திற்கு அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கிண்டல் பண்ண வேண்டாம். எங்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. எங்களுக்கும் பேசத் தெரியும். அன்று குடிசைமாற்று வாரியத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 17, 18 கோடி ரூபாய் செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று. இன்று நகரில் உள்ள சேரிகளை எல்லாம் சுத்தப் படுத்தவேண்டுமென்றால் 17 கோடி அல்ல அதற்கு மேலும் தேவைப்படும். இதன் மூலம் பெற இருப்பது நான்கு கோடி ரூபாய். இதை அதிகரிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. இதில் ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரிக்கலாம். தங்களுக்குப் பிடிக்காத தொகுதியாக இருந்தால், பாங்கிமலையை எடுத்துக்கொண்டால் 16 கிலோ மீட்டர்ஸ் இருக்கிறது, அதுவரை நீட்டித்து அதற்கும் போடு என்று தாராளமாகக் கொண்டு வரலாம். இதில் எக்கச்சக்கமான ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் 100 முனிசிபாலிட்டிகள் இருக்கின்றன. அவற்றை

1975 நவம்பர் 6] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

யும் சேர்த்து விட்டால் என்னாவது? நோட்டிபிக்கேஷனில் எக்ஸ் பான்ட் செய்ய எல்லாவிதமான அதிகாரமும் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அர்பன் லான்ட் டாக்ஸை எவ்வளவு தூரம் போட்டால் யார் யாரைப் பாதிக்கும், சிறிய தொழில்களைப் பாதிக்குமா அல்லது பெரிய தொழில்களைப் பாதிக்குமா என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து பார்க்க தயவு செய்து இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுங்கள். வரி அதிகமாக வேண்டுமானால் அதைத் தேடித் கொள்ளவும் வழி இருக்கிறது. அதைப் புத்திசாலித்தனமாகச் செய்யலாம். ஆகவே, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுங்கள் என்று சொன்னேன். இல்லை என்றால் சரி.

மர்ண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தளவிற்கு பல்வேறு உறுப்பினர்கள் பல் வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு கருத்தையும் சொல்லச் சொல்ல எவ்வளவு கருத்து வேறுபாடு தன்னாலே வருகிறது என்பதையும் பார்த்தோம்.

இது ஒரு வருமானம் தருகிற அல்லது ஒரு வரி போடுகிற முறை என்ற முறையிலே பல்வேறு சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுவதுபோல்தான் தோன்றியதே தவிர வரி போடக்கூடாது என்று யாரும் சொன்னதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த வரியைப் பொறுத்தளவிற்கு இது ஒரு புது வரியும் அல்ல. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பின்னால் போட்ட வரியும் அல்ல. ஏற்கெனவே போட்ட வரிதான். நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு புதுமை, ஒரு பிரச்சினை, ஒரு அம்சம், இந்தச் சட்டத்தில் வருமானம் அதிகமாக உள்ளவர்கள் நகர்ப்புறத்தில் இருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு வரி விகிதங்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே அது சாதாரண ஆள்களைப் பாதிக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த வரியைப் பொறுத்த அளவிற்கு இதை ஒரு ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் அல்லது பொதுமக்களின் கருத்தை அறிந்து செயல்படுத்த அனுப்ப வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் எதற்காகச் சொல்லப்பட்டது என்பதை இங்கே

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 6]

விளக்கிச் சொல்லியாகிவிட்டது. அதற்கு மேலே பொதுமக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது இந்தத் திருத்த மசோதா ரொம்ப ஆழ்ந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, நான்கு க்ளாரிபிகேஷன்ஸ் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது என்று இடையிடையே அவர்கள் அப்படி பில்லில் போட்டிருப்பதை எல்லாம் பாராட்டிக் கூறியதைப் பார்த்தேன்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவிற்கு இதனால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். நடுத்தர மக்களுக்கு இரண்டு க்ரவுண்ட்களுக்கு மேல் இருக்க முடியாது. பெல்ட் ஏரியாவைப் பொறுத்து மூன்று க்ரவுண்ட்களுக்கு மேல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, நடுத்தர மக்களும் இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே, வசதி உள்ளவர்களை இந்த வரி பாதிக்கலாம். அது நியாயம் என்ற கருத்தில் வாதாட வேண்டும்.

இந்த அரசு வந்த பிறகு தொழிலதிபர்களுக்கு அல்லது தொழிற்சாலைகளுக்கு உயர்ந்த வரி போடப்பட்டிருப்பதாக இங்கு சொல்லப்பட்டது. அதைக் கேட்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதனால் அவர்கள் வேறு மாநிலங்களுக்கு ஷிப்டிடுவார்களோ, அளவும் காங்கிரஸ் கட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கிற அந்த மாநிலத்தில் உங்களைப் போல் தீவிரமான வரி போடாமல் இருப்பதால் அந்த மாநிலத்திற்கு அவர்கள் ஷிப்டிடுவார்களோ என்ற சந்தேகம் இங்கு கிளப்பப்பட்டது. அப்படி ஷிப்டிடால் என்ன செய்யவேண்டும் என்ற ஆலோசனையும் கூறப்பட்டது. இப்படி நம் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே பேசி யிருக்கிறார்களோ, ஆகவே திராவிட மன்னேற்றக் கழக அரசு போல் நாடும் வேகமாகச் செயல்படுவோமே. இந்தப் புதுமையான மறைகளை அல்லது வரிகளை நாடும் போடுவோமே என்று—எங்க ஊர் கொழிற்சாலை அவர்கள் மாநிலத்திற்குப் போனாலும் சரி, படம் எடுப்பதற்குப் போனாலும் சரி, படம் எடுப்பதாகச் சொல்லிப் போனாலும் சரி—புது வரி போட நாடும் முன்வர வேண்டும் என்று அவர்கள் எல்லாம் விரைவில் முன்வர இந்த ஆலோசனை மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1975 நவம்பர் 6]

[திரு. செ. மாதவன்]

இந்த வரியைப் பொறுத்தளவிற்கு இது யாரைப் பாதிக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சிகளிலிருந்து வருகிற வாதத்தில் இருந்து புரிந்துகொண்டோம். இதில் ஒரு தீவிர வாதம் இருக்கிறது. மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ரொம்பத் தீவிரமாகப் பேசுவது நல்லதல்ல என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ரொம்பத் தீவிரம் எது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பழனிசாமி அவர்கள் ரொம்பத் தீவிரமாகப் பேசினார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு சொல்வதுபோல் ரொம்பத் தீவிரமாகப் போகக்கூடாது என்று சொல்வதில் நம்பிக்கை இல்லாத அரசு. பழனிசாமி எதிர்பார்க்கிற ஒரு கால கட்டம் வந்து நாட்டில் உள்ள பெரும் பெரும் பணக்காரர்களுக்குள்ள சொத்துக்களை எல்லாம் பிடுங்கிடவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னதுபோல், பெரிய பெரிய பணக்காரர்களின் சொத்துக்களைப் பிடுங்கி அதற்கு பணம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற கட்டாயம் வருமேயானால் அந்த நேரத்தில்—சில நேரங்களில் மத்திய அரசு சொல்வதை எதிர்ப்பதாகச் சொல்வார்கள், சில நேரங்களில் இப்போது தொடர்பு இருப்பதால் ஆதரிப்பதாகச் சொல்வார்கள்—அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை மத்திய அரசு எடுக்குமானால் அதை நாங்கள் ஆதரிப்போம் என்று பழனிசாமி அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆக, எப்படி ஒரு முடிவை டெல்லி அரசாங்கம் எடுத்தாலும், அந்த டெல்லி அரசாங்கம் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக, டைரக்டிவ் பிரின்சிபிளில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதை எந்த அளவுக்குத் தீவிரப்படுத்த முடிவு எடுத்தாலும் அதை முதன் முதலாக நிறைவேற்றும் அரசாங்கம் திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசாங்கமாகத்தான் இருக்கும். ஏதோ சொத்துள்ளவர்களுக்கு பயந்து கொண்டு வாதாடும் நிலை இந்த அரசாங்கத்திற்கு என்றுமே ஏற்படாது. சொத்துள்ளவர்கள் பக்கத்திலுள்ள மாநிலத்திற்கு ஓடிப் போவார்கள் என்ற கருத்து இங்கே பேசப்பட்டதைப் பார்த்தோம். ஆனால் சொத்து இல்லாத சோசலிசம் கொண்டுவர விரும்புகிறோம் என்று அவர்கள் கட்சித் தலைவர் பேசுவதையும் பார்க்கிறோம்.

பல மாநிலங்களில் பலமாதிரி வருகிறது. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், சமதர்ம நிலையில் எந்த முயற்சியை டெல்லி அரசாங்கம் கொண்டு வந்தாலும், அதை நிறைவேற்ற

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 6]

வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னதை ஆதரிக்கிறேன்.

வரி போடுவதோடு நாம் விட்டு விடவில்லை. வரி போடுவது நம் கையில் இருக்கிறது. நாம் செய்து இருக்கிறோம். நகரத்திலுள்ள சொத்துக்களுக்கு வரி போடுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை நாம் பயன்படுத்துகிறோம். அடுத்த கட்டம், நகர்ப்புறத்தில் இல்லாமல், சொத்து வைத்து இருக்கிறவர்கள்—யாருக்கும் பயன்படாமல் வைத்து இருக்கும் மனைகள், விலை ஏறுமா, விற்கலாமா என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்—அந்த நிலையை ஒழித்து, அவர்களிடத்தில் இருக்கும் சொத்துக்களை எல்லாம் கையகப்படுத்தி, நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு கட்டக்கூடிய நிலையை மத்திய அரசாங்கம் செய்யவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் நாமே கேட்டு இருக்கிறோம். உடனடியாக அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். அந்தச் சட்டம் அகில இந்திய அளவில் இருந்தால், சொத்து வைத்து இருப்பவர்கள் பெங்களூரில் வைத்து இருந்தாலும் அங்கே ஓடிப் போக முடியாது, அங்கே செல்லும் நிலைமை இருக்காது. இப்படி நிலைமை ஏற்படுமானால், அகில இந்திய அடிப்படையில் சொத்துக்கு வரம்பு கட்டும் கொள்கை நிறைவேற்றப்படுமானால், அதைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தவும் அரசாங்கம் ரொம்ப வேகமாக இருக்கிறது என்பதை அங்கத் தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாதாரண தொழில்கள் நடத்துபவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான்-ரெசிடென்சியலாக $1\frac{1}{2}$ கிரௌண்டுக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டு சாதாரணமானவர்கள் தொழில் நடத்த மாட்டார்கள். அதைப்பற்றி பயப்பட வேண்டாம். தொழில் நடத்துகிறவர்கள் அதிக வரி கட்டக்கூடாது என்ற கொள்கை இருக்கக்கூடாது. தொழில் நடத்துவதால் அவர்களுக்கு வருமானம் அதிகம் வருகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட கொள்கையில் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். இதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியது இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

1975 நவம்பர் 6] [திரு. செ. மாதவன்]

இந்த வரி போட்டதினால் மத்திய அரசாங்கத்தின் வருமான வரி பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே வாதாடுவது தமிழ் நாட்டு அரசுக்கு வாதாடுவதா அல்லது மத்திய அரசாங்கத் திற்கு வாதாடுவதா என்று தெரியவில்லை. நாம் யாருக்காக வாதாடுகிறோம் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

இந்தச் சட்டம் 1963-ம் ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது அந்தச் சட்டத்திற்கு ஆதரவாக இருந்தவர்கள் இப்போது இந்தச் சட்டத்திலே கூடுதல் வரி விதிக்கிறார்களே என்று பேசுவதைப் பார்த்தால் நமக்கு விசித்திரமாக இருக்கிறது. கொள்கை அளவில் இது நல்ல கொள்கை என்று ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுவார்களானால், இந்தப் புதிய திருத்தத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு, நடுத்தர மக்கள், ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற நிலைமையில் நாம் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம்.

தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ கொடுமைப்படுத்து கிறோம் என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். அதற்கு ஒரு விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். 15 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வாக்கடிய தொழிற்சாலைக்கு 60,000 ரூபாய் தான் இந்த வரி வரும். 75 லட்சம் வருமானம் வாக்கடிய தொழிற்சாலைக்கு 1 லட்சத்து 26 ஆயிரம் ரூபாய் தான் வரும். ஆகவே, இதிலே பெரிய அளவுக்கு தொழில்கள் நசித்து விடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமக்கு வருமானம் கூடுவது நியாயம் என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆகவே, நகர்ப்புற வரியைப் பொறுத்த அளவிற்கு வருமான வரி பாதிக்கும் என்ற கருத்தை நான் ஆதரிக்க ளிரும்பவில்லை. அதில் ஒரு பகுதி நம்முடைய வருமானத்தைப் பெருக்க சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று இன்னும் அழுத்தமாகச் சொல்லியிருந்தால் வரவேற்று இருப்பேன்.

ஆண்டுக்காண்டு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போவதால், வரி போட்டதால் சிரமம் ஏற்படும் என்று நான் கருதவில்லை. இதை குறை சொல்வதற்காகச் சொல்லமாட்டேன். நாடு போகின்ற சூழ்நிலையில் இது போன்ற வரி உயர்வால், சமத்துவ சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லி, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் கருத்தம், பேரவையின் அனுமதியோடு, திரும்பப் பெறப்பட்டது.

[1975 நவம்பர் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“தமிழ்நாடு, 1975-ம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 51/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 2 சட்டமுன் வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

In Clause 2, under the first proviso to the proposed new Section 1-A, for the words and figures “1st day of July 1971”, substitute the words and figures “1st day of November 1975.”

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் இருக்கும் சட்டத்தில் 1963-ம் ஆண்டில் என்ன மார்க்கெட் வால்யூ இருந்ததோ அந்த அடிப்படையில்தான் வரி போடப்பட்டது. இப்போது கொண்டு வந்து இருக்கும் மசோதாவில் 1971-ம் ஆண்டு மார்க்கெட் வால்யூ அடிப்படையில் வரி விதிப்பதாக இருக்கிறது. இப்போது நான் கொடுத்து இருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், 1971-75-ம் ஆண்டிற்கிடையில் பல மடங்கு விலை ஏறி இருக்கிறது, ஆகவே, ஜாஸ்தியாக அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரும்.

நான் எல்லா வீடுகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அர்பன் சிலிங் என்று வந்தால், 20 கிரௌண்ட், 30 கிரௌண்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்யக் கூடியவர்களிடமிருந்து அதை ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது

1975 நவம்பர் 6] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

என்பதாகும். இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1975-ல் உள்ள மார்க்கெட் வால்யூ என்று எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே இருக்கின்ற சட்டப்படி 1963-ம் ஆண்டு மதிப்பு எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். 1971-ம் ஆண்டு இப்போது எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னால், 8-9 ஆண்டுகள் கழித்து உள்ள மதிப்பை ஒட்டி வரி போடுகிறோம். அதனாலேயே நமக்கு அதிக வருவாய் வரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 5.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“பிரிவு 5 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. K. PALANISAMY: The House has already rejected my previous amendment. That is why I am not moving the amendment to this clause.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த நகர்ப்புற நிலவரி போடுகின்றபோது, ஏற்கனவே அதிலே இருந்து 3 கிரௌண்ட்டுக்கு விதிவிலக்கு உண்டு, அதற்கு மேல் உள்ளதற்கு வரி உண்டு என்று இருக்கிறது. பெல்ட் ஏரியாவைப் பொறுத்தவரையில், 7 கிரௌண்ட் அதற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. முதல் 3 கிரௌண்ட் எக்சம்ஷன் அதில் வாவில்லையே, அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்களா?

[1975 நவம்பர் 6]

(பதில் இல்லை)

பிரிவு 5, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 6 முதல் 12 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 13.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“பிரிவு 13 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following amendment :

In Clause 13, In sub-clause (i) (a) of the proposed New Section 29-A, for the words “two grounds” substitute the words “one ground”.

The amendment was duly seconded.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், இப்போது கிரௌண்ட் (60-க்கு 40-ன்) விலை கிட்டத்தட்ட ரூ. 50,000 ரூ. 50,000 என்று இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு கிரௌண்டுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தால் போதும். அதற்கு மேல் இரண்டு கிரௌண்ட்ஸ்க்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது தேவையில்லை. சாதாரணமாக ரூ. 15,000 டர்ன் ஓவர் உள்ள வியாபாரமாக இருந்தாலே, வருமான வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 50,000 கிரௌண்ட் விலை இருக்கும்போது ஏன் அதை ஒரு கிரௌண்டுக்குக் குறைக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே டவுன் பிளானின்படி கட்டினால் இரண்டு கிரௌண்ட் தேவைப்படும். ஆனால் நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், 4 கிரௌண்ட் வைத்து இருக்கிறவர்களுக்கு 100-க்கு 100 வரி போடுங்கள். ரொம்பப் பெரிய பணக்காரர்கள், அதிக நிலங்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, ரியல் எஸ்டேட் மூலமாக எப்போது விலையேறும் விற்கலாம் என்று பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

1975 நவம்பர் 6]

ஆகவே, அரசு 4 கிரௌண்ட்டுக்கு மேல் வைத்துள்ளவர்களுக்கு வரி போடவேண்டும், 100-க்கு 100 சதவிகிதம். அதற்கு ஏன் அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டுகிறது என்று கேட்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, திரு. கே. எம். கம்பிரமணியம் பேசியதைக் கேட்டோம். திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசியதையும் கேட்டோம். இருவரும் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். என்னைப் போறுத்தவரையில் திருமதி அனந்தநாயகி சொன்னதை ஆதரிக்கிறேன். அதிகமாக நகர்ப்புறச் சொத்து வைத்திருப்பவர்களிடம் அப்படியிருக்கக்கூடாது அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் டில்லிக்குச் சொல்லி, நாளைக்கே சட்டம் கொண்டு வரச்சொன்னால், அதற்கு மறு நாள் நான் எடுத்து விடுகிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 13, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 14 முதல் 16 முடிய பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/75) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.